

คำชี้ขาดความเห็นแย้งความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต และยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน (ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๓๙/๒๕๕๕)

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงความเห็นในขณะที่ยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาและยังอยู่ในขอบอำนาจรับผิดชอบ

สำนวนการสอบสวนที่ร้องผู้ว่าราชการจังหวัดรักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นไม่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วนั้น แต่เมื่อสำนวนคดียังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาและยังอยู่ภายในขอบอำนาจรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดภายในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมมีอำนาจพิจารณาทำความเห็นหรือคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงความเห็นของรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาได้ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการในบางข้อหา คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

คดีกล่าวหาผู้ต้องหากระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต และยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทุกฐานความผิด

นาย ภ. รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีได้ทำความเห็นทางคดีลงใน อ.ก. ๒๐ ต่อท้ายคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีว่า “เห็นชอบ กรณีสั่งไม่ฟ้องตามเสนอ” และได้ลงลายมือชื่อ พร้อมประทับตรา ชื่อ - นามสกุล ระบุตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี โดยไม่ได้ลงวันเดือนปีที่ทำความเห็นทางคดีดังกล่าวไว้ ต่อมาระหว่างที่ยังอยู่ในขั้นตอนการสอบสวนและความเห็นของรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรียังอยู่ที่จังหวัดชลบุรี ยังมิได้ส่งคืนสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี นั้น นาย ว. ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีได้ทำความเห็นทางคดีลงใน อ.ก.๒๐ อีกแผ่นหนึ่ง ต่อจากความเห็นทางคดีของนาย ภ. รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีว่า เห็นพ้องกับความเห็นของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน แต่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต และได้ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตราชื่อ - นามสกุล ระบุตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี โดยไม่ได้ลงวันเดือนปี

ที่ทำความเห็นทางคดีดังกล่าวไว้ และได้ส่งสำนวนมาเสนออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาด

อัยการสูงสุดได้ส่งสำนวนคืนเพื่อให้ นาย ก. และนาย ว. ชี้แจงว่า ผู้ใดทำความเห็นทางคดีไว้ก่อนกัน แต่ละคนทำความเห็นไว้เมื่อวันที่ เดือน ปีใด ต่อมา นาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ได้ชี้แจงว่า นาย ก. ได้ทำความเห็นทางคดีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ โดยมีความเห็นแย้งเฉพาะข้อหาพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนข้อหาอื่น เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ พร้อมทั้งได้เขียนข้อความเพิ่มเติมต่อจากความเห็นเดิมต่อไปว่า “บางข้อหา ให้แย้งตามคดีรับที่ ๒๕๔/๒๕๕๕ ข้อหา พาพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต” พร้อมกับลงวันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ จากนั้นที่ทำการปกครองจังหวัดชลบุรี ได้จัดทำเป็นบันทึกเสนอความเห็นแย้งดังกล่าวเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีพิจารณาลงนามในแบบ อ.ก. ๒๐ นาย ว. ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีอยู่ปฏิบัติราชการ และได้ทำความเห็นแย้งเฉพาะข้อหาพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนข้อหาอื่น เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี และได้ลงนามในแบบ อ.ก. ๒๐ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ส่วนนาย ว. ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีมิได้ชี้แจงใดๆ

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยว่า การทำความเห็นและคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ถือว่าเป็นการแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “...ในกรณีที่...ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อชี้ขาด...” ข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายหลังจากที่พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา แล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไม่ฟ้องไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีนั้น รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีรักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีความเห็นไม่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี แต่เมื่อสำนวนคดียังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาและยังอยู่ภายในขอบอำนาจรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดภายในจังหวัดชลบุรี ย่อมมีอำนาจพิจารณาทำความเห็นหรือคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงความเห็นของรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาหรือของตนเองได้ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการเฉพาะความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร จึงเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงความเห็นของรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีที่เห็นชอบกับคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ จึงถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีเฉพาะในความผิดฐานดังกล่าว ดังนั้น ความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ แล้ว (เทียบนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๖๔/๒๕๒๔)

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่าการกระทำของผู้ต้องหาที่มีความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง

หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต และโดยไม่มีเหตุสมควรฯ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี มีความเห็นแย้งหรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ บุตรผู้ต้องหาถูกกลุ่มคนร้ายรุมทำร้ายและผู้ต้องหาได้ ถูกผู้เสียหายพุดจาข่มขู่ นอกจากนี้ก่อนเกิดเหตุเพียง ๑ วัน ผู้ต้องหาได้ถูกคนร้ายรุมทำร้ายร่างกายด้วย พฤติการณ์แห่งคดีจึงมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์และมีเหตุสมควรอย่างยิ่งที่ผู้ต้องหาจะ พาวารูปืนติดตัว เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ถูกทำร้ายร่างกายอีก คดีมีพยานหลักฐานไม่พอพ้อง

จึงชี้ขาดไม่พ้องนาย ธ. ผู้ต้องหา ฐานพาวารูปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควรตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๔๙๐ มาตรา ๘ ทวิ, ๗๒ ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙ ข้อ ๓, ๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

สำนักงานวิชาการ

